

Svenskt brandförsvar - en folkrörelse

Statistiken visar, att brandskadorna åter befinna sig i ökning i vårt land. Den lärdom som vi närmast skola draga därav är, att arbetet på brandskyddets utbyggnad och förkovran måste fortsätta än ytterligare.

Inom brandskyddet gäller i särskilt hög grad att passivitet och stillestånd är ett tecken på tillbakagång. En brandkårs kunnighet och färdigheter måste ständigt underhållas genom övning och utbildning. Detta är nödvändigt inte endast för att ernå större slagkraft i den släckande verksamheten utan även för att den standard, som en gång vunnits, skall kunna bevaras och upprätthållas.

Vårt lands struktur med gles befolkning och stora avstånd gör det omöjligt att ens huvudsakligen basera vårt släckande brandskydd på kårer av särskilt utbildade yrkesmän. Till väsentliga delar kommer även i framtiden vårt brandförsvar att vara ett område för frivilliga insatser av intresserade medborgare, vilka vid sidan av vardagens gärning ställa sina krafter till brandväsendets förfogande. Detta innebär, att svenskt brandförsvar allt framgent måste i hög grad bevara sin karaktär av folkrörelse för att rätt kunna fylla sin uppgift i samhället.

Men om vårt brandförsvar med denna utformning skall kunna uppnå och bevara den effektivitet, som fordras av det och som med en fortgående samhällsutveckling säkerligen i framtiden måste bli större än vad den är i dag, så är det en ofrånkomlig förutsättning, att det inte blir några klyftor eller uppstår några känslor av bristande samhörighet mellan yrkesbrandmännen och de frivilliga brandmännen. Vi måste sträva efter att bevara och att än ytterligare utveckla kontakten mellan centralorternas yrkesbrandmän och alla de frivilliga brandmännen i de kringliggande bygderna. Landsbygdens och de små samhällenas brandmän ha mycket att lära och mycket att utvinna av en nära och förtroendefull kontakt med yrkesbrandmän i olika ställning. Att åstadkomma sådana kontakter och därmed ett värdefullt utbyte av erfarenheter till gagn för brandförsvaret i dess helhet är en uppgift, som säkerligen icke är den minst viktiga bland de uppgifter, som det ankommer på de olika länsförbunden att fylla.

Eije Mossberg.

Högtidstalet vid 40-årsmötet

Svenska Brandkårens Riksförbunds 40:e årsmöte i Stockholm den 27 maj öppnades av ordföranden, landshövding B. Hammar skjöld, som vid högtidssammanträdet efter att ha hälsat gästerna bl. a. yttrade följande.

När det vid detta högtidssammanträde skall sägas något om förbundet, så vore det inte så mycket mening med att försöka sig på en minnesteckning över de gångna 40 åren. Dels skulle det nog föra för långt, och dels finns förbundets historia belyst ur olika synpunkter och av olika författare på ett — efter min mening — synnerligen förnämligt sätt i det häfte av vår tidskrift, som kommit ut till detta årsmöte. Jag tror det skulle vara mera givande, om vi i dag ville uppehålla oss något vid hur i dagens läge ett förbund av denna karaktär, denna struktur och denna medlemsstock bör se sin uppgift, vad vi i detta förbund böra anse oss ha att närmast göra, och hur vi vill ställa in oss i det allmänna försvars- och sociala arbetet.

Bakgrunden till arbetet i fortsättningen — liksom hittills — får ju vara den, att förbundet haft att särskilt under de senaste decennierna glädja sig åt en utomordentligt kraftigt ökande anslutning. Ännu 1929, när kapten Gillner blev "konsulent utan distrikt" — fanns endast 340 kårer anslutna till förbundet. Nu är siffran mellan 2.300—2.400, och det är nog inte många, som står utanför. En sådan allmän omfattning innebär ju en stor förpliktelse, och en förpliktelse se vi också i det förtroende, som visats oss genom så många prominenta gästers närvaro och genom anslutningen vid detta vårt högtidssammanträde.

Det som från början sattes såsom mål för vårt förbund var att det skulle vara ett redskap för utveckling av brandväsendet och för utbildning till större skicklighet i teoretiskt och praktiskt hänseende av särskilt de frivilliga brandkårens och deras ledning, en hjälp i deras egen strävan att bli allt mera skickade för sina uppgifter, hur de än ändras och utvecklas alltefter tidens förhållanden. Detta är alltjämt basen för arbetet. Vad är det då, som vi i dagens läge närmast kan göra för detta mål, och vad är det, som vi ha att slå vakt omkring?

Det primära för brandförsvaret var delvis — och är väl ännu i dag — att skydda egendom. Jag bortser nu från skyddet av människoliv — det är ju lyckligtvis en så pass sällsynt företeelse att brandskyddet behöver sättas på allvarligt prov för det syftet, att man väl har rätt att i allmänhet mest tänka på skyddet av ekonomiska värden. Men jag undrar, om man inte bör säga, att till denna rent ekonomiska bakgrund för brandkårens och därmed också vårt förbunds verksamhet har i dagens läge kommit något, som medfört en viss fördjupning och i alla händelser ett ökat ansvar. Jag tänker då på den sociala betydelsen av brandskydd och eldsläckning i våra dagar. Vi lider ju under en på sina håll nära nog katastrofal bostadsbrist, som väl alla på ett eller annat sätt kommer i kontakt med. Och även för vår industri och andra näringar möter stora svårigheter att få till stånd de ersättningsbyggnader och nybyggnader, som de själva anse vara erforderliga. För de bostadssökande måste ju alltså varje eldsvåda som medför en minskning av bostadsbeståndet vara ett steg tillbaka på den långa vägen fram till det egna hemmet. Och en stor industrieldsvåda innebär en nedsättning av vår industriella kapacitet, som det i dagens läge är besvärligt och tar lång tid att bota, en skada, som i en tid av ökade ekonomiska svårigheter på det handelspolitiska området kan

träffa en synnerligen känslig punkt. Därtill bör läggas något som kommit till under senare tid såsom en väsentlig del av vår uppgift, nämligen skyddet mot skogseldar. Det är ju klart för var och en, att med den utomordentligt viktiga position i vårt handelspolitiska läge, som våra trävaror och träprodukter intar, så är sådana väldiga skogseldar, som vi haft särskilt tidigare innan brandförsvaret var så väl utvecklat, något som nu skulle innebära något av en nationalolycka.

Därtill kommer kanske framför allt det, som jag antydde nyss, när jag vände mig till generaldirektör Sundelin: Vårt brandförsvars betydelse såsom ett led i *vårt inre försvar*. Vi vet ju, som det understrykes i hans uppsats, att brandförsvaret är måhända den viktigaste delen i vårt civila skydd mot luftanfall, och därtill den del, som är svårast att hastigt uppbygga, eftersom den kräver inte endast tillgång på materiel utan också en väl indrillad kunskap om att sköta denna materiel. Det kan inte hjälpas att vi — så gärna vi än vill slippa det — måste i vårt arbete tänka på att när vi övar, när vi utbildar, när vi på annat sätt utvecklar vårt brandförsvaret, så gör vi detta inte bara till skydd för hus och hem, näringsliv och ekonomisk standard utan också såsom ett led i det beredskapsarbete, på vilket vi, tyvärr, ännu inte ha rätt att se något slut.

Vad kan vi då göra för att i dag bättre fylla brandväsendets och därmed vårt förbunds uppgifter i dessa riktningar? Ja, det är väl främst det vanliga, som vi alltid försöker att verka för: att höja kompetensen — det är A och O — och att propagera för en bättre materielutrustning och kanske lika mycket en bättre tillsyn och vård av den materiel, som finnes ute hos brandkårerna. Men jag tror att vi har rätt att säga oss, att inte mindre viktigt är det, om Riksförbundet och även länsförbunden kan ta som en uppgift att genom att verka för ökad sammanhållning stärka ansvars- och yrkeskänslan samt insikten om samhörighet mellan de yrkesmässiga och de frivilliga brandkårerna. Alla dessa ha ju att sida vid sida arbeta ute på det stora fältet när olyckan är framme; kanske rent av tillsammans vid släckningen av samma brand, och det är därför utomordentligt angeläget, att dessa båda grupper av kårer känna sig som soldater i samma armé och att de ha en gemensam känsla av ansvar, för att kunna täcka över hela området på ett så tillfredsställande sätt som möjligt. I detta krav ingår också något rent praktiskt, som man inte nog kan tala om: strävan att standardisera materielen i så stor utsträckning som möjligt, så att det inte inträffar, som litet var kanske varit med om, att när man skall försöka sig på en samövning, materielen inte passar av den ena eller andra anledningen och man därmed inte får den nytta man skulle kunna ha av det manskap och den materiel, som dragits tillsammans.

Till detta har vi i år att just inför 40-årsjubileet peka på den nyordning, som måste bli en följd av den nya kommunindelningen. Det hade kanske på sina håll nätt och jämnt hunnit bli klart med brandordningar i de gamla socknarna, förrän det nu gällt att ta upp arbetet på nytt och genomföra brandordningar för de s. k. storkommunerna. Detta är säkert på sina håll en uppgift där både Riksförbundet och länsförbunden kan göra en insats, därför att det gäller att utjämna motsättningar och, med all respekt för tilltron till den egna förmågan, försöka inordna det hela till ett gemensamt helt inom de nya kommunerna. I några rader i det tidskriftshäfte jag nyss talade om har jag berört denna fråga och därvid bl. a. varnat för att gå allt för långt i likriktning och uppmanat till att i stället försöka att bibehålla det intresse och den personkännedom, som funnits i de gamla bygdebrandkårerna. Låt vara att dessas brandmän inte är så utbildade eller inte alltid har den materiel, som stämmer med storkommunens pretentioner. Med just den där lokalkännedomen och det personliga intresset för den bygd, som ligger dem närmast, är enligt min erfarenhet något så värdefullt att ta vara på, att man bör försöka att få till stånd en syntes av det en storkommun kan rå med och det som de gamla socknarna äger av levande intresse i dessa avseenden.

Fem årsmöten då Riksförbundet blev 40 år

På Medborgarplatsen i Stockholm vajade svenska, danska och finska flaggor den 27 maj. Medborgarhuset var nämligen den dagen samlingsplats för representanter för allt Sveriges brandförsvär med anledning av Riksförbundets 40-årsmöte och icke mindre än fyra länsförbunds ordinarie årsmöten. Av våra grannländer hade Danmark och Finland hörsammat inbjudan att närvara och sänt representanter.

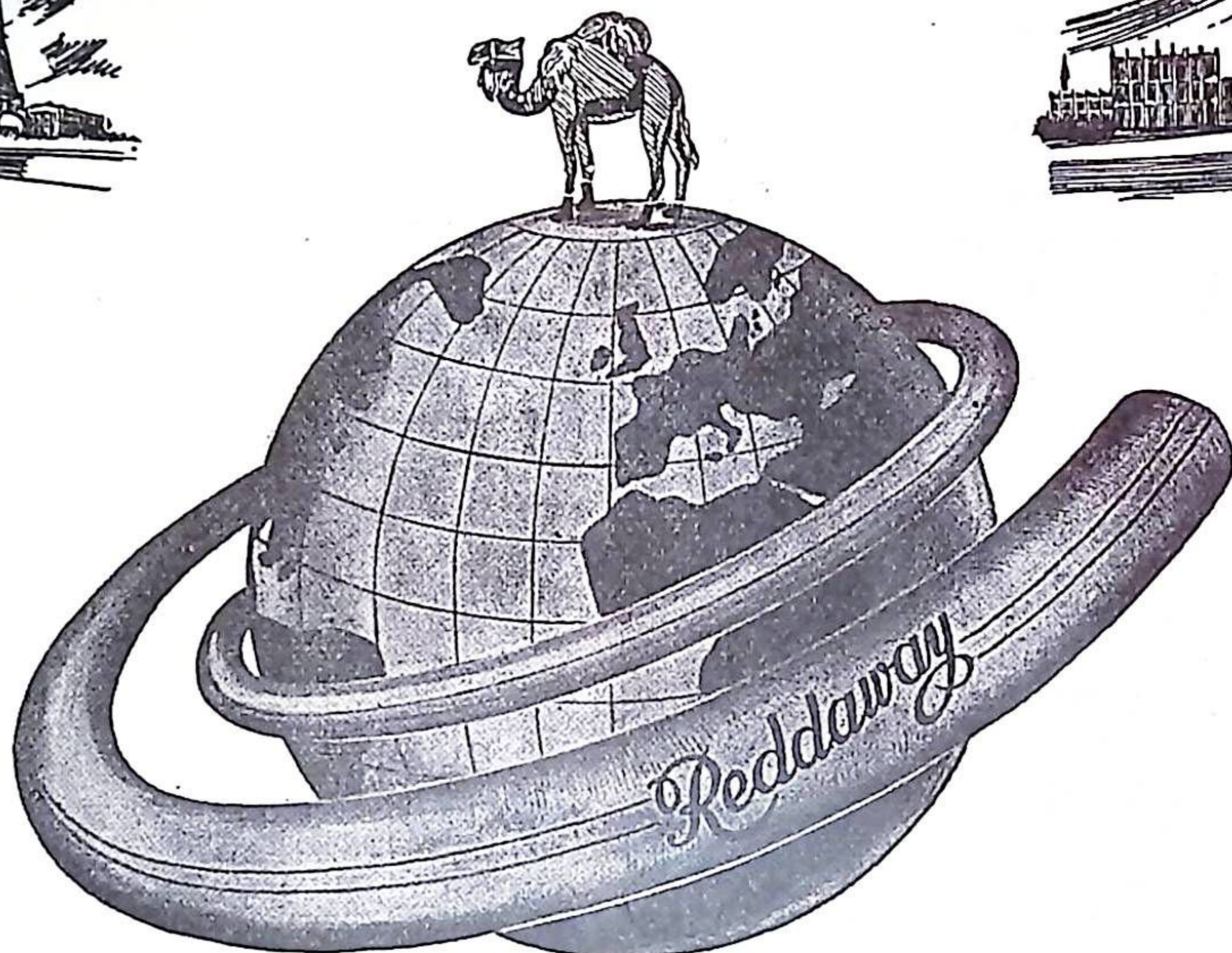
Redan tidigt på förmiddagen samlades i Medborgarhusets olika lokaler representanter för *Stockholms, Uppsala, Södermanlands och Västmanlands läns Brandkårsförbund* till årsmöten med respektive förbund för behandling av enskilda förbundsangelägenheter. En särskild lokal hade de *kommunala förtroendemännen* från skilda delar av riket, där de hade tillfälle att under ordförandeskap av herr A. Melander, Mölndal, diskutera gemensamma, kommunala frågor rö-

rande brandförsvaret. I år var det andra gången, som särskild tid hade reserverats för sådana överläggningar och inte mindre än 24 platser var representerade. De frågor, som nu behandlades, rörde sig främst om byggnadskvoten för brandstationer samt om brandkårsorganisation — yrkesbrandkår contra borgarbrandkår. — Detta "avreageringsinstrument för gubbarna" — för att begagna en av deltagarnas egna ord — har tydligen vunnit stor uppskattning bland de kommunala förtroendemännen. Vid sammanträdet tillsattes även en kommitté under ordförandeskap av herr Melander för att förbereda nästa års sammanträde på den plats, där Riksförbundet skall hålla sitt årsmöte.

I en lokal i Medborgarhuset hade *brandredskapsfirmorna* ordnat en förnämlig utställning av nyheter på brandmaterielens område, som tilldrog sig mycket stort intresse. Brandmaterielutställningen var f. ö. inte enbart förlagd inomhus. Även ute i Björns

Det skulle vara på sin plats att nu vända blicken också bakåt, med ord av tacksamhet till alla dem, som arbetat inom detta förbund och inom vårt brandväsen för att föra det fram så pass långt, som vi kommit i dag. Det är emellertid en mycket stor skara, där många ha gjort sina insatser så i det tysta, att det skulle bli orättvist att nämna några namn. Säkert kan vi alla, om vi låter tanken gå till flydda tider, själva var och en erinra oss någon eller några, som har varit för oss ett föredöme och som vi i denna stund alltså tänker på med särskild erkänsla och tacksamhet. Jag föredrar därför att inte nämna några namn alls utan bara tänka på den tysta skara, som verkat under dessa 40 år, och jag uppmanar var och en att i tanken sända en personlig hälsning till den, eller dem, som för honom betytt mest i det avseendet.

Vad framtiden angår vill vi liksom hittills, med tacksamhet för det förtroende, som vi åtnjutit, och i fortsatt vilja till gott samarbete med statliga myndigheter och systerorganisationer försöka att på ett allt bättre sätt ena yrkesmässiga och frivilliga brandkårer och andra krafter till den stora fredliga och krigsmässiga försvarsuppgift, som är brandförsvarets. Vi tror, att vårt förbund alltjämt har en betydelsefull uppgift att fylla i vårt samhällsliv. Och om vi har insikten att en sådan uppgift finnes, tillkommer det ju var och en av oss att göra vad *han* kan för att se till att den uppgiften också blir fullgjord. Detta måste om något vara ett de många verk. Vi är beroende av de många i ledet runtom i landet, och vi vill hoppas att vi liksom hittills i åtnjutande av deras förtroende skall kunna gengälda detta genom att bliva dem till en hjälp i det utomordentligt viktiga arbete, som de satt sig före till gagn för land och stad.

REDDAWAY

brandslangor *-i kamp mot elden världen runt*

Invändigt gummerade brandslangor röna en för varje år allt större efterfrågan. Decenniers rika erfarenhet ligger bakom vår tillverkning av denna specialitet. Fråga efter våra

diagonalvävda & gummerade lanneslangor

vilka fylla de största anspråk på slitstyrka och hållfasthet mot tryck.

REDDAWAY'S produktion av brandslangor enbart under krigsåren överskred

17.000.000 meter

F. REDDAWAY & Co., LIMITED
MANCHESTER LONDON

Filial för Sverige

Aktiebolaget

F. REDDAWAY & Co.

Stockholm

Birger Jarlsgatan 23

tel. 10 26 67, 21 35 03, telegr.: Reddaway

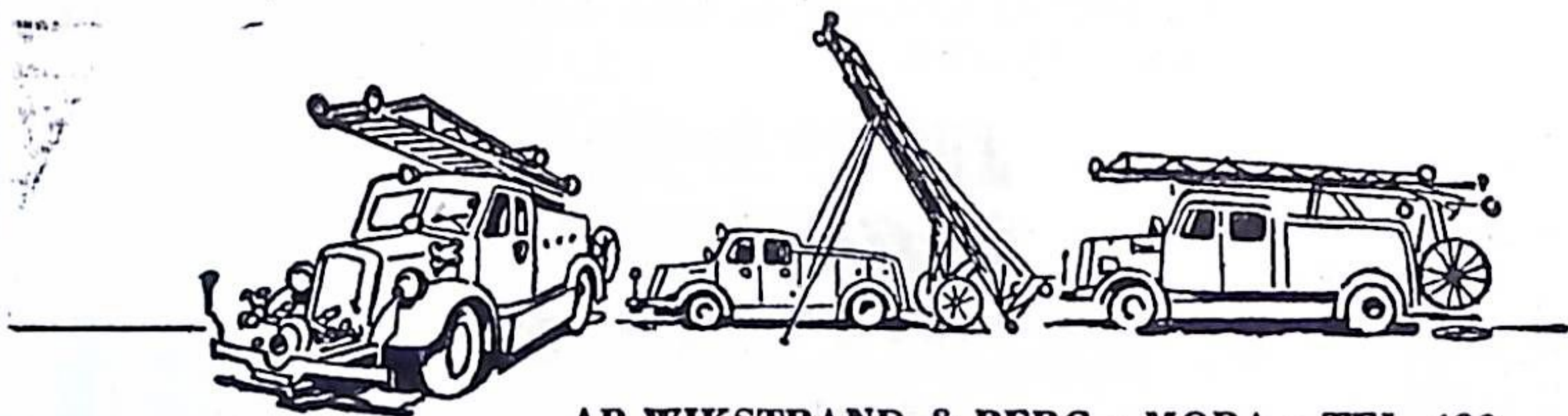

HÄLSINGBORGS BRANDKÅR använder **WI-BE** stegen

Hälsingborgs Brandkår har monterat en WI-BE-stege typ GGF-22 på en av sina senaste brandbilar. Stegen är en helsvetsad stålrörsstege med en max. höjd av 22 m. Godkänd av Kungl. Arbetarskyddsstyrelsen.

För brandkårsbruk ha vi även ett flertal andra stegtyper, av vilka vi speciellt vilja framhålla våra skarvstegar av lättmetall. — Begär offert.

AB WIKSTRAND & BERG · MORA · TEL. 480

trädgård hade brandbilar, jeepar, motorsprutor och annan större redskap ställts upp och beskådades livligt inte bara av mötesdeltagarna utan också av nyfikna stockholmare.

Lunchen

på Göta Källare under värdskap av de i Stockholm domicilierade brandförsäkringsföretagen blev den egentliga upptakten till Riksförbundets årsmöte. På uppdrag av försäkringsföretagen hälsade landshövding Hammarskjöld de 275 deltagarna välkomna, bland vilka återfanns ett stort antal prominenta personer. Där sågs Riksförbundets vice ordförande landshövding A. E. Rodhe, landshövdingarna H. Kjellman, K. Levinson, C. Jonsson, E. Mossberg och P. Westling. Vid honnörsbordet återfanns också de utländska gästerna, brandchefen Povl Vinding från Danmark samt från Finland brandchef Karl Arell, fil. mag. Esa Leskinen och brandchef Gustaf Winkler. Brandförsäkringsinrättningarna var talrikt företrädade vid lunchen, men flertalet deltagare utgjordes givetvis av brandfolk av alla grader från allt Sveriges land.

Landshövding Rodhe var den, som framförde gästernas tack till de "mystiska personer" som genom sin generositet ordnat det så förnämligt, att vi "även i denna stad blev bjudna på lunch".

Årsmötet

med Svenska Brandkårens Riksförbund inleddes som vanligt med förbundsangelägenheter. Redogörelsen för förbundets verksamhet under år 1951 lades med godkännande till handlingarna och ansvarsfrihet beviljades. När så val av ordförande skulle föräntas meddelade landshövding Hammarskjöld, att han på grund av bristande tid icke ville ifrågakomma för återval. Han meddelade även, att landshövding Rodhe av åldersskäl ställde sin plats som vice ordförande i förbundet till förfogande. Med beklagande fick alltså mötesdeltagarna konstatera, att såväl ny ordförande som vice ordförande i förbundet måste utses.

Till ny ordförande valdes med acklamation landshövding Eije Mossberg och till

vice ordförande direktör Einar Lindbohm; den senare mångårig ledamot av styrelsen. Även landshövding Löfgren hade meddelat, att han önskade ställa sin plats till förfogande. På de därigenom ledigblivna styrelseplatserna invaldes riksdagsman R. Andersberg, Vollsjö, och brandchef E. Jansson, Kiruna. Som suppleanter nyvaldes brandkapten C. Bergström, Göteborg, och brandchef A. Bergdahl, Karlskrona.

40-årshögtidligheten.

Vid högtidssammanträdet öppnande kunde landshövding Hammarskjöld hälsa över 250 mötesdeltagare, bland vilka — utöver de redan nämnda — återfanns statssekreterare F. Thunborg, generaldirektör Å. Sundelin, överstelöjtnant R. Stridbeck och överste I. Göthberg.

Sedan alla hälsats välkomna av ordföranden höll denne det högtidstal, som finns å-

Landshövding Rodhe och ingenjör Henriksson medaljeras.

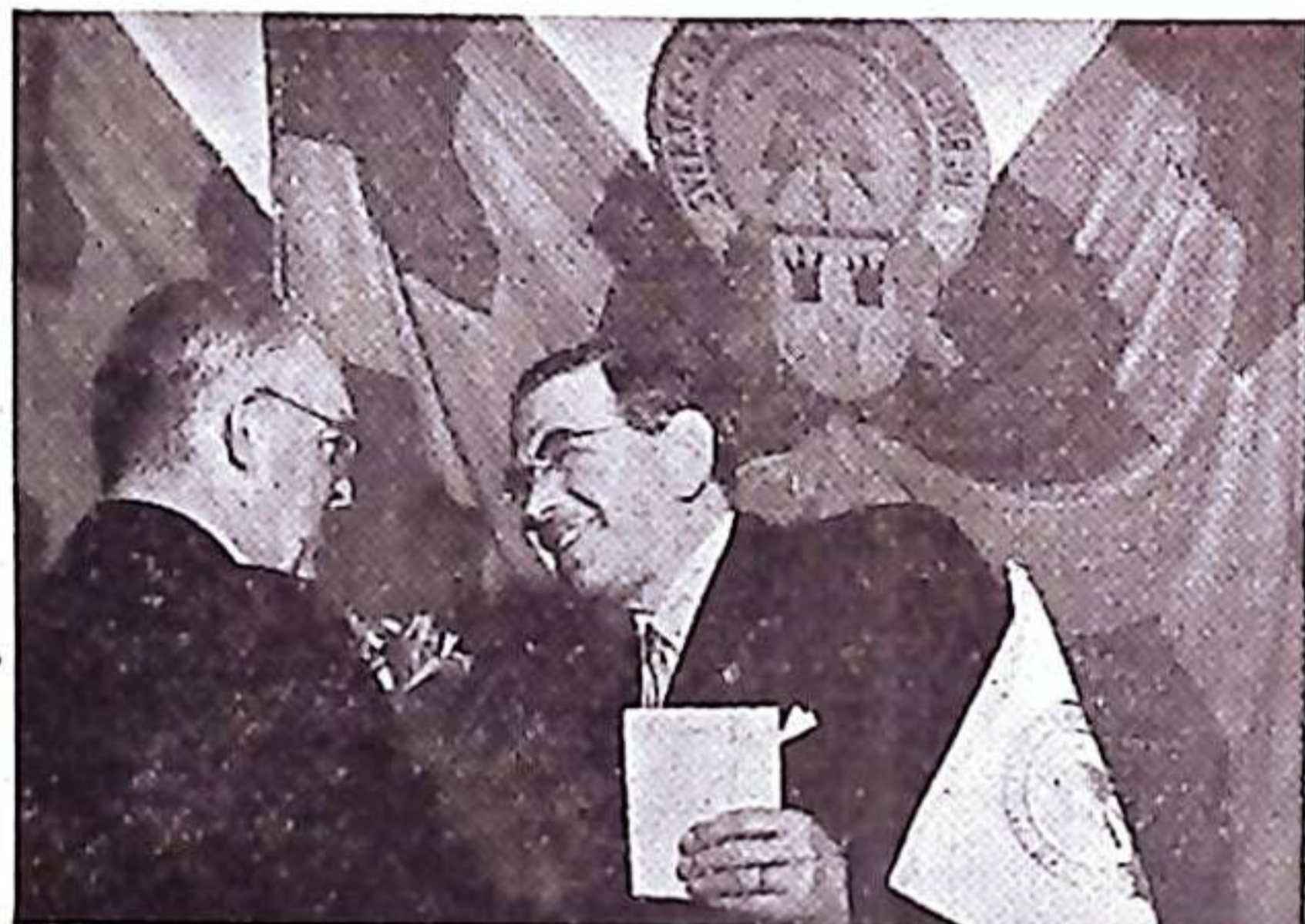
tergivet på annan plats i detta nummer. Som avslutning kunde han så med stor tillfredsställelse utdela förbundets förtjänstmedalj i guld till f. landshövdingen A. E. Rodhe, som allt sedan år 1939 varit förbundets vice ordförande. Förtjänstmedaljen i guld tilldelades även brandchefen i Skövde, Stig Hultman, som varit brandkonsulent i Skaraborgs län i över 20 år. Tyvärr var brandchef Hultman förhindrad att närvara vid mötet.

Till ingenjör Gustaf Henriksson överlämnade ordföranden förtjänstmedaljen i silver

som erkänsla för 50-årigt framgångsrikt arbete i brandredskapsbranschen, och förtjänsttecknet i guld utdelades till författaren av vårt nuvarande utbildningsreglemente, brandkapten Bror Hildebrand, Stockholm.

Hälsningsanföranden.

Efter högtidstalet var det tid för organisationer och sammanslutningar att framföra

Landshövding Kjellman överlämnar brandkårsförbundens gåva.

hälsningar. Landshövding Kjellman inledde med en hälsning från de 23 brandkårsförbunden i riket. Som en erkänsla från dem överlämnade han en penninggåva, avsedd att genom porträttmålningar hugfästa minnet av de tre ordförande förbundet haft — landshövdingarna Robert de la Gardie, Nils Edén och Bo Hammarskjöld.

Landshövding Rodhe framförde Svenska Brandskyddsföreningens hyllning och överlämnade blommor. De närvarande danska och finska vännerna liksom också de båda brandbefälsförbunden i landet framförde lyckönskningar och överlämnade blommor och andra gåvor. Från Svenska Brandredskapsföreningen lämnades en penninggåva, avsedd att möjliggöra studier av organisationer av motsvarande karaktär som Riksförbundet samt brandkårer och brandskydd i utlandet.

Efter alla hyllningarna framförde ordföranden förbundets tack för de vänliga hälsningarna, för lyckönskningar, blommor och högt skattade presenter av olika slag. Ett

särskilt tack riktades därvid till representanterna för våra kära grannländer.

En kavalkad i ord och bild

var rubriken på det anförande, som där- efter närmast följde. På ett medryckande och åskådligt sätt lät kapten Torsten Mohlin därvid åhörarna följa den snabba utvecklingen vid landets brandkårer under de senaste 40 åren. Inledningen till anförandet jämte några bilder från detsamma kommer att införas i tidskriften.

Landshövding Hammarskjöld hedersledamot.

Stockholms brandkårs skickliga musikkår, som såväl före som mellan de olika programpunkterna under årsmötet underhöll mötesdeltagarna, lät nu åter höra sig, varpå Riksförbundets nyvalde vice ordförande, direktör Einar Lindbohm, framträdde. I varmhjärtade ordalag framförde han Riksförbundets stora tacksamhet mot landshövding Hammarskjöld för det stora och gagnande arbete, denne nedlagt till förbundets fromma under sin 13-åriga ordförandetid. Som ett uttryck för förbundets stora tacksamhet utsågs landshövding Hammarskjöld med acklamation till hedersledamot i förbundet.

Det högtidliga årsmötet avslutades med att "Du gamla, Du fria" sjöngs unisont.

Brandchef Povl Vinding överlämnar en gåva.

Årsmötesmiddagen

är ju ett lika nödvändigt som angenämt "bihang" till årsmötet. I år gav Gyllene Salen i Stadshuset den rätta feststämningen åt

en ovanligt förnämlig samling mötesdeltagare och gäster. Aldrig förr har det exempelvis varit sju landshövdingar närvarande vid förbundets årsmöte. Men så var ju också förbundet 40 år, och samtidigt höllo ej mindre än fyra länsförbund sina årsmöten. Fyra var också antalet tidigare eller nu vid Riksförbundets expedition verksamma damer, som deltog i middagen, och som inte minst de yngre mötesdeltagarna med synbar glädje bekantade sig med.

Alltnog. Landshövding Hammarskjöld hälsningstalade även vid middagen. Sedan han därvid uttalat förhoppningen, att dagen skulle bli en milstolpe, som vi gärna blickade tillbaks på, vände han sig till förbundets nyvalde ordförande med en hjärtlig välkomsthälsning.

Den utsökta middagen avbröts endast av ett tal. Det var brandchefen Povl Vinding, som i ett anförande närmast berörde brandbefällets omfattande arbetsuppgifter och där efter framförde de utländska gästernas tack. Middagen avslutades så med ett tal av förbundets nyvalde ordförande, landshövding Mossberg. Någon programförklaring sade sig den nye ordföranden därvid icke vilja göra, men förklarade sig i arbetet vilja följa landshövding Hammarskjöld tätt i spåren. Han framhöll, att han inte kom som en främling till detta arbete. Som tidigare statsråd och chef för Kungl. Inrikesdepartementet hade han handlagt även brandförvarsären-

Brandchef Karl Arell framför en hyllning från Finland.

den. Han hade därvid kommit i kontakt med brandförsvarets män, och sade sig ha funnit, att brandfolket "är rasande trevligt att

ha att göra med", samt hoppades att de skulle bevara den visade andan av friskhet och omedelbarhet. Han erinrade om, att det aktiva brandförsvaret är en folkrörelse i vilken 10-tusentals svenska män är engagerade. Hos dessa finns intet av luft eller passivt medlemskap. I brandförvarsarbetet få brandförsvarets män känna en del av sin fria personlighet. Landshövding Mossberg underströk även kraftigt, att brandförsvaret, som

Landshövdingarna E. Mossberg, Bo Hammarskjöld och H. Kjellman vid 40-årsmiddagen.

nu är viktigare än någonsin, är en omistlig del av vårt yttre försvar. Han slutade med att uttala den förhoppningen, att svenskt brandförsvaret skulle fortsätta att tillväxa i styrka, och därvid undvika byråkratisering, samt att det enskilda personliga engagemanget i rörelsen skulle bestå. Den nyvalde ordförandens anförande vann den allra största uppskattning hos mötesdeltagarna.

Kvällens fortsättning gick under livligt brandprat, med ett angenämt avbrott endast för att bese en strålande uppvisning av Idlaflickorna nere i Blå Hallen.

Nästa dag var anslagen för sight-seeing i Stockholms omgivning. Större delen av mötesdeltagarna begagnade sig också av möjligheten att endera med båt eller buss göra en tur i Stockholms vårfagra omgivelser.

Och därmed var det i allo lyckade, på ett värdigt sätt firade, 40-åriga årsmötet med Svenska Brandkårernas Riksförbund avslutat, och deltagarna skingrades åter över hela landet.

Ek.

Brandchefer

Har Ni tänkt på att skydda Edra egna anläggningar mot eldsvåda?

Senast i december 1950 drabbades en brandstation av eld.

- Låt därför installera AUTOMATISKT BRANDALARM SYSTEM TJEDER.

Vi utarbeta utan kostnad eller förbindelse för Er en offert, om vi erhålla ritningar över de byggnader, som Ni önskar skyddade.

AUTOMATISKT BRANDALARM AB

Stockholm

MALMKÖPING

Göteborg

tel 338 växel

Av försäkringsbolagen godkänd anläggningsfirma

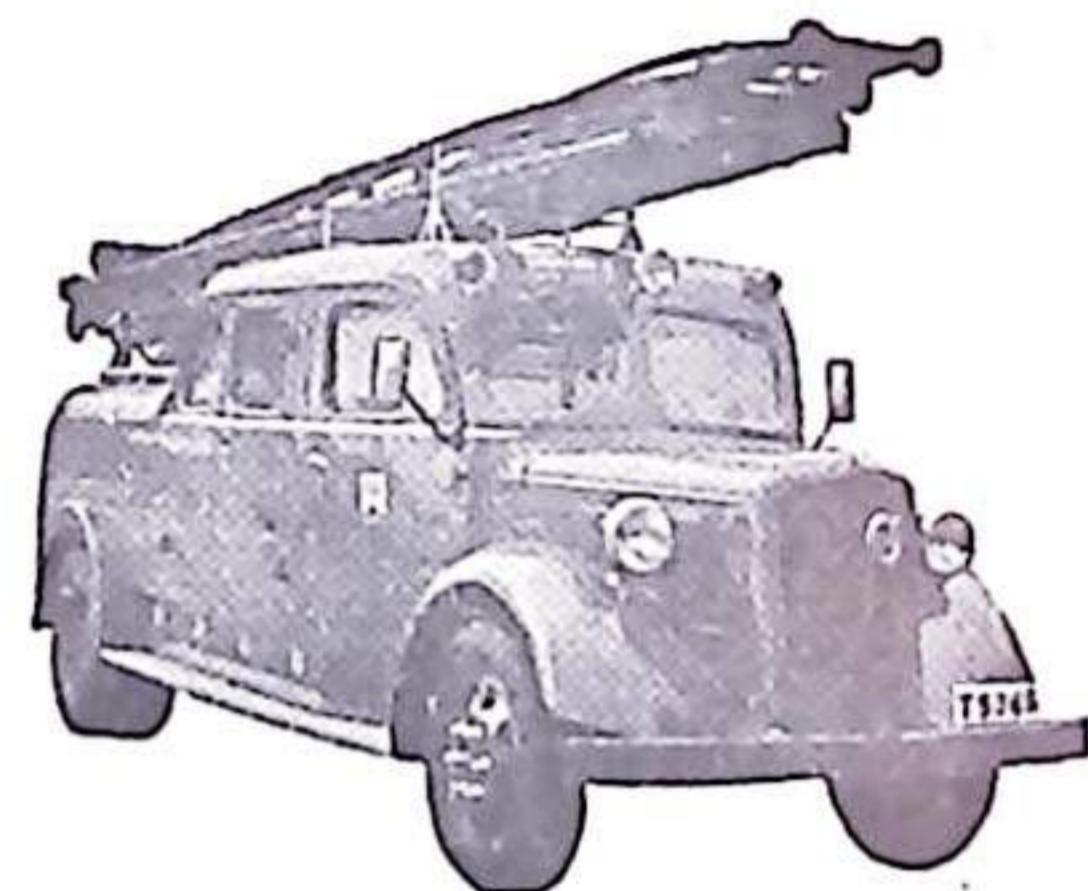
BRANDBILAR — AMBULANSER

och SPECIALFORDON för BRANDKÅRER byggs vid vår karosseriverkstad i önskat utförande.

Försäljning av alla slags förekommande brandredskap.

Tillverkning av: Slangväskor, slanglådor och vattentankar m. m.

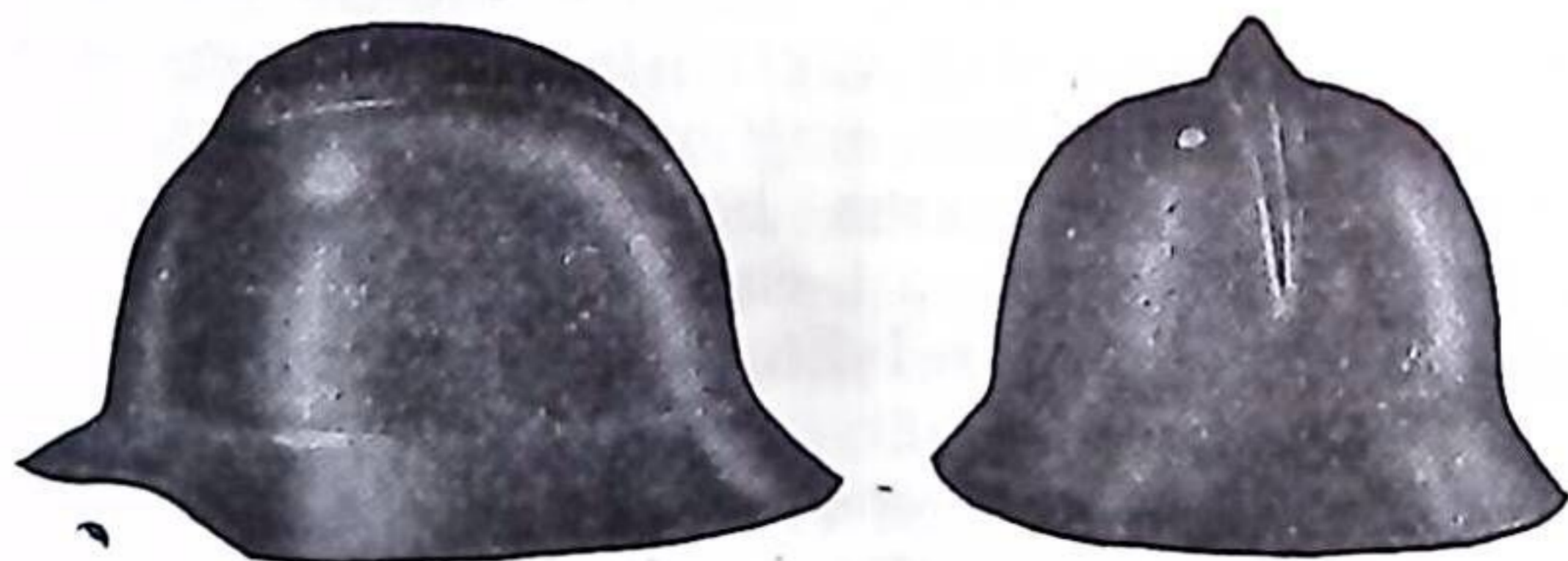
(Begär offert!)

BRANDSKYDDSTEKNISKA BYRÅN, KALMAR

Ulfeldsgatan 16

Tel. 129 76 - verkst. 161 76

stålhelmar. Ca 33.000 helmar sålda de senaste 12 åren. Finns för omgående leverans. Gamla helmar, även av andra fabrikat, kunna förses med vår nya inredning.

Jonsreds linneslang samt all övrig brandmateriel till lägsta priser

NYTT HJÄLMAR NYTT MED STÄLLBAR INREDNING

Hjälmen kan inställas för 4 storlekar samt delar därav. Mjuk anliggningsrem som passar alla huvudformer och håller hjälmen stadigt på huvudet utan att trycka. Hjälmen är krymp- och rostfri. Patentsökt. Våra lättmetallshelmar har 3 gånger bättre värmskydd än lackerade

BRISSMANS BRANDREDSKA P, Halmstad — Tel. 3333

Användning av spillolja i helautomatiska oljeeldningsaggregat

Av sprängämnesinspektör A. Billberg

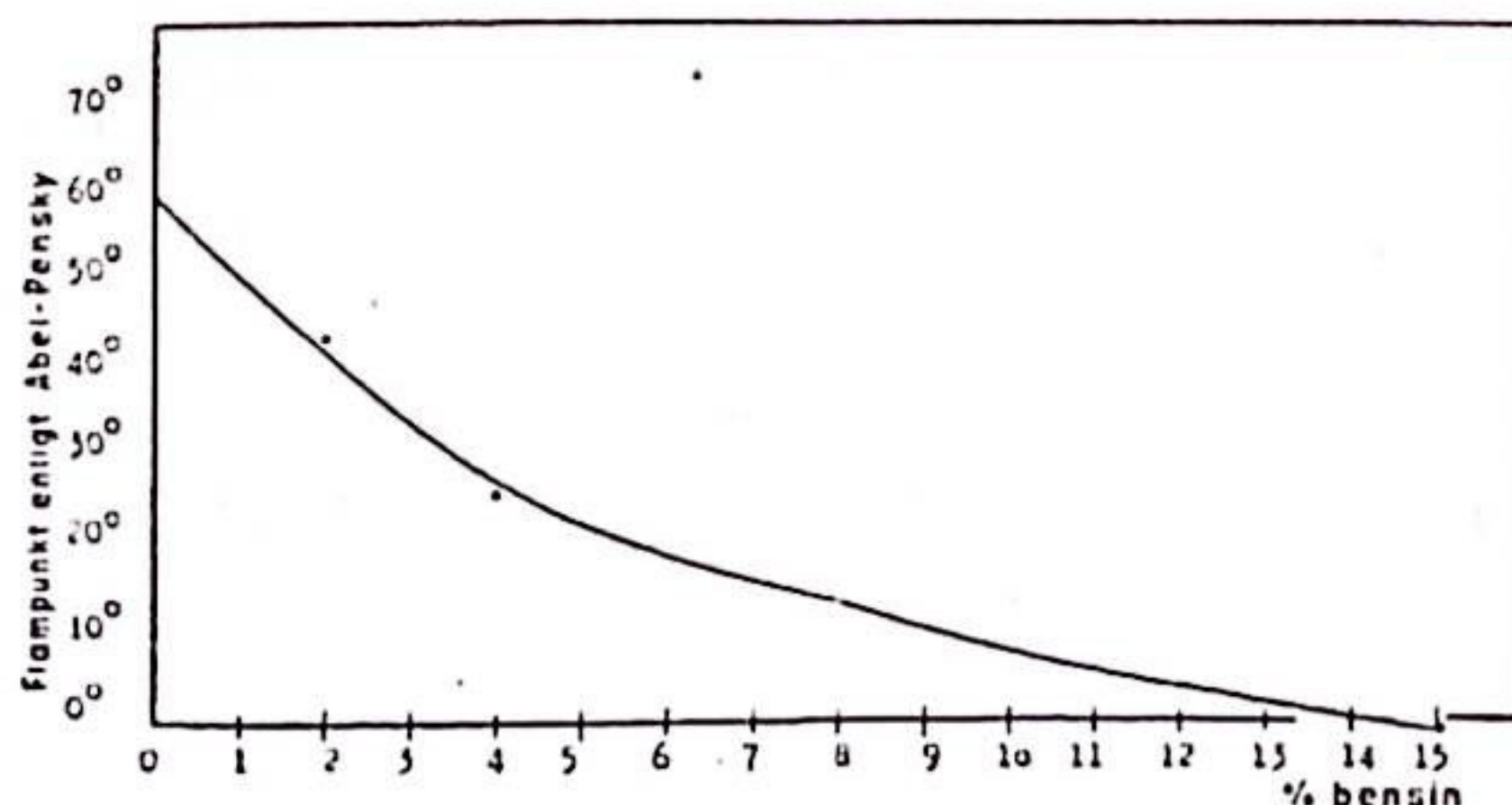
Enär spillolja icke får utsläppas i avlopps-nätet återstår för förstöring knappast något annat sätt än att elda upp oljan, vilket är så mycket mera önskvärt som betydande värmemängder kunna utvinnas. Det har därför blivit allt vanligare att på olika sätt söka arrangera uppeldning av spilloljan. Emellertid måste man härvid taga hänsyn till att en viss ökad risk jämfört med vanlig oljeeldning kan uppkomma då man använder spillolja i de vanliga oljeeldningsanläggningarna. Detta beror framför allt på att spilloljan kan vara förorenad av bensin, varigenom oljans flampunkt kan sjunka ned till omkring rumstemperatur eller t. o. m. därunder. Undersökningar rörande flampunktens variationer vid olika halt bensin i eldningsolja visar att en förorening av ca 5 % bensin sänker flampunkten från ca 60° till ca 22°, d. v. s. omkring rumstemperatur. Se vidstående diagram. Om bensinhalten är så stor, att flampunkten hos oljeblandningen kommer att ligga vid rumstemperatur eller därunder, så innebär detta att det över oljeytan kommer att stå en atmosfär av bensinånga och luft med så hög koncentration bensinånga i att atmosfären tändes av öppen låga, elektriska gnistor eller heta föremål (över ca 400°). Konsekvensen av detta förhållande är att det föreligger en viss risk för att atmosfären ovan oljeytan i förvaringsbehållaren för spillolja eller en vanlig eldningsoljetank i vilken spillolja helt eller delvis införes, kan bli explosivt karburerad. Den vanliga eldningsoljan ger däremot som bekant icke brännbar eller explosiv atmosfär i cisternen förrän innehållet uppvärmts till 60 à 100° beroende på hur hög den ifrågavarande eldningsoljans flampunkt är.

De omfattande undersökningar, som Inspektionen utfört, rörande eventuell förekomst av bensin i spillolja ha visat att risken härför i praktiken är utomordentligt liten. För det första är det över huvud taget mycket sällsynt att den avtappade oljan från motorerna innehåller så mycket bensin att det har någon betydelse ur

risksynpunkt. Det är därför huvudsakligen i samband med tvättning av motordelar med bensin, som bensininblandningen i oljeavfallet blir aktuell. För det andra har det emellertid visat sig, att verkstäderna alltmer frångår användning av bensin för tvättningsändamål utan i stället använder fotogen eller lättfotogen av typen varnolen och liknande, vilket medför mycket mindre eldfara. För det tredje blandas de oljemängder, som eventuellt skulle kunna innehålla bensin med spilloljor av andra slag, t. ex. från växellådor, kardan m. m. och sedan blandas detta i sin tur i större eller mindre grad med eldningsolja för att man skall få den slutliga blandningen tillräckligt tunnflytande, så att förstoftningen fungerar på normalt sätt i oljebrännarna.

Explosionsskydd på tanken

Eftersom risken för uppkomst av explosiv atmosfär i cisterner där spillolja förekommer — ehuru minimal — icke helt kan uteslutas, anser sig Sprängämnesinspektionen böra rekommendera att eldningsoljecisterner, som även avses för spillolja, skola vara försedda med *explosionsskydd* på samma sätt som gäller för bensincisterner och andra cisterner för eldfarliga oljor av första klass. Avluftningsröret skall sålunda förses med Davy's säkerhetsnät eller kapillärpatron. Lämpligen använder man sig av Ljungmans standardanordning, den inspektionsbara boxen med säkerhetsnät (beteckning i Ljungmans katalog E 2625).

Flampunkter för blandning av bensin och olja.

Ny "pytsspruta" för brandkärer.

För bekämpning av brand i markvegetation och för eftersläckning vid husbränder har brandkärerna nu fått ett nytt hjälpmedel — Skogs-Tempus.

Skogs-Tempus som ersätter de hittills använda pytssprutorna rymmer 25 liter, men bäres förvånansvärt lätt genom att behållaren är formad efter ryggen.

Skogs-Tempus är praktisk bl. a. därigenom att endast *en* man sköter den och han kan ha båda händerna fria, vilket ofta är värdefullt vid eftersläckning.

Pumpen går lätt och ger sluten stråle eller dusch.

Priset är Kr. 150: —.

Begär prospekt med fullständiga uppgifter.

Några data.

Rymd 25 liter. Vikt ca 7 kg. Höjd 45 cm. Bredd 40 cm.

Stort påfyllningslock. Dubbla silar.

Dubbel ryggplåt isolerar ryggen mot kyla.

Effektivt rostskyddad. Användbar även med frostladdningar.

Över 800 Skogs-Tempus hittills levererade.

AB SVENSKA TEMPUS

KUNGSGATAN 38 — STOCKHOLM — TEL. 111835

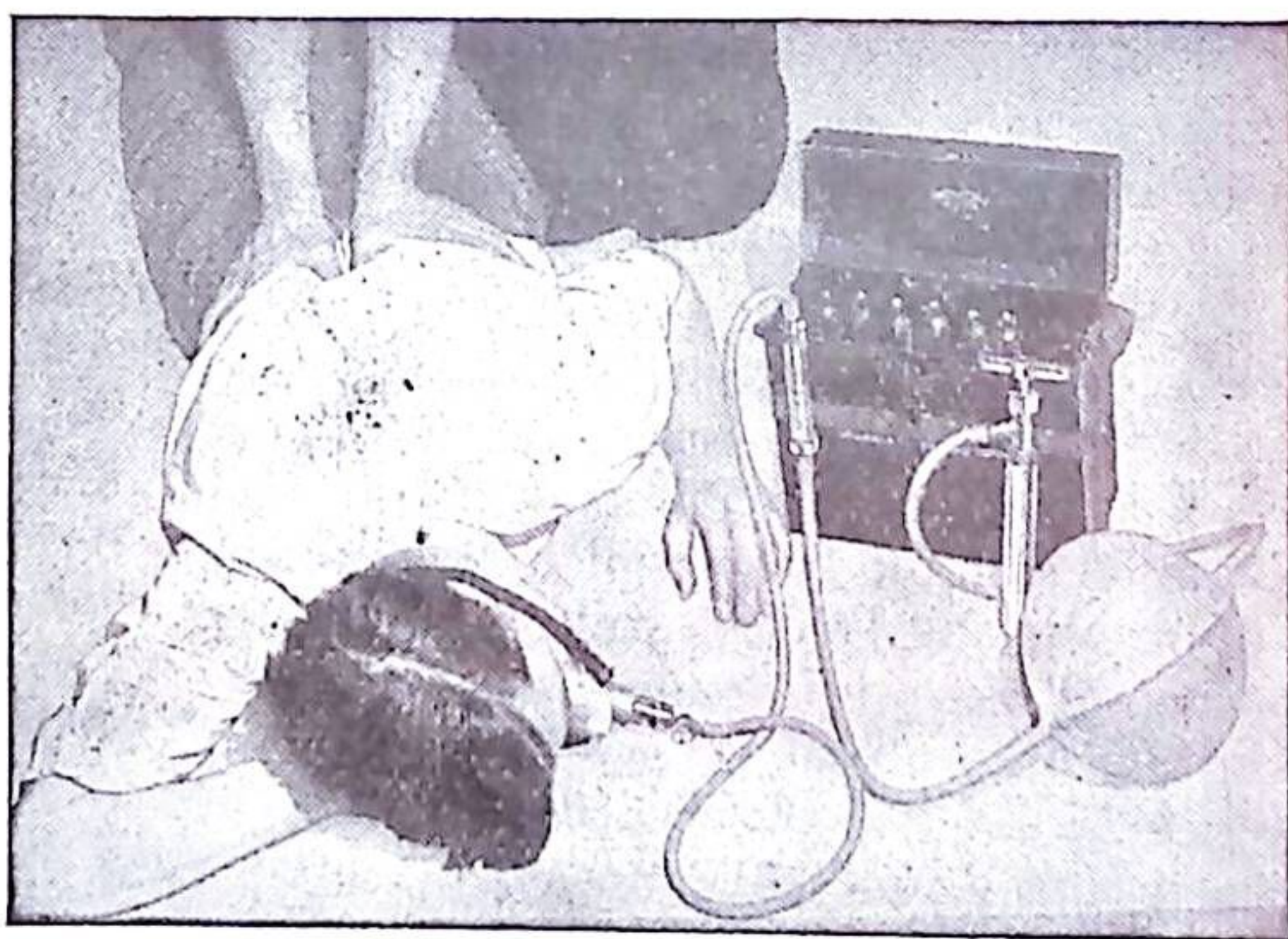
Nyhet!

Sparklets lättransportabla

Återupplivnings- apparat "R.J.C."

i behändigt etui — en speciell
AMBULANS-utrustning

Användes av Brandkärer, Röda
Kors, Polis, Läkare och
Industrier m. fl.

Brandmannens mod och ansträngning är förgäves, om den nödställdes andning får upphöra — snabbt ingripande med en "Sparklet"-apparat är av *vital* betydelse för framgången.

Begär prospekt och pris från ensamförsäljaren:

BRANDREDSKAPSFIRMAN

ODENIUS

AKTIEBOLAG

Ö. Hamngatan 16

GÖTEBORG

Tel. 13 69 35, 13 69 47, 13 15 96

Sedimentationskar.

För att inte förorena eldningsoljecisternens innehåll med spilloljans föroreningar är det i regel nödvändigt att anordna en särskild uppsamlingsbehållare för spilloljan, där vatten och föroreningar få avsätta sig innan spilloljan avtappas och överföres i eldningsoljecisternen. Avtappningsröret bör sålunda sitta ett gott stycke från behållarens botten och avtappningen bör lämpligen ske på morgonen då föroreningarna haft tillfälle att sätta sig under natten. Eventuellt kan det vara lämpligt med två sedimenteringsbehållare, som användas alternerande. Sedimenteringstankar skola vara försedda med tätslutande lock, samt avluftningsrör med explosionsskydd.

Större filter

Användningen av spillolja, som eventuellt är förorenad med bensen, i de vanliga helautomatiska oljeeldningsaggregaten, synes icke innebära några ökade risker utan kanske tvärtom, beroende på att en lättare och säkrare tändning bör föreligga med hänsyn till att bensen lättare förångas då den lämnar munstycket.

För undvikande av driftstörningar på grund av föroreningar i spilloljan är det givetvis nödvändigt att särskilt effektiva filtrerings- och vattenavskiljningsanordningar finnas.

Det filter, som brukar vara hopbyggt med oljeeldningsaggregatet, måste nog i regel anses vara för litet och därför rekommenderas att anläggningen kompletteras med ett separat filter med förhållandevis stor behållare helst av glas, så att den kan hållas under uppsikt.

Dispens erfordras.

Tillstånd att använda spillolja innebär dispens från bestämmelserna i oljeeldningsanvisningarna beträffande eldningsoljans lägsta flampunkt och sådan dispens bör sålunda icke medgivas med mindre att ovannämnda extra säkerhetsåtgärder äro vidtagna. Tillstånden synas i princip böra begränsas till sådana anläggningar, som tillhöra eller användas av oljefirmor samt större bilverkstäder, och särskild besiktning synes böra företagas av vederbörande brandchef för att konstatera att erforderliga säkerhetsåtgärder äro vidtagna. I tveksamma fall synes Sprängämnesinspektionen böra rådfrågas.

Nyheter från Brissmans

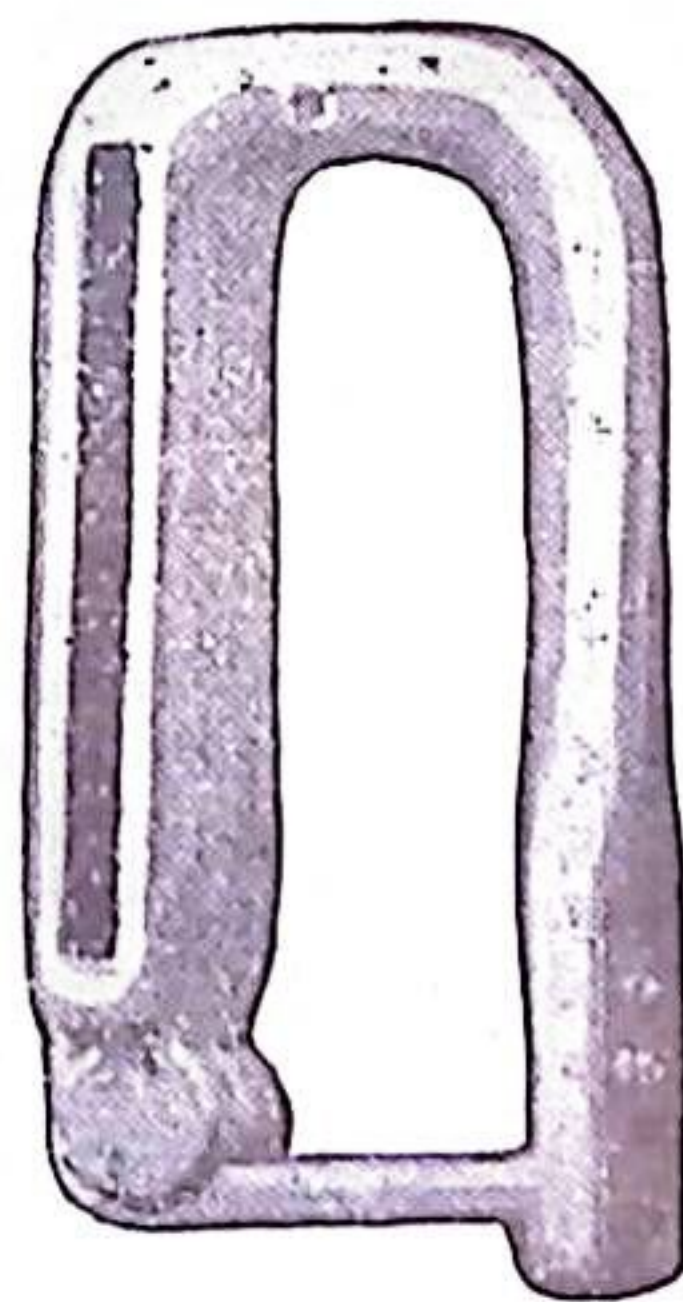
Manskapslina av NYLON, brottgräns c:a 900 kg., vikt med väska 650 gram. Ruttnar ej, mjuk och smidig även om den är våt samt slitstark.

Manskapslina med stålwire, brottgräns 850 kg., stark och eldsäker.

Bälthake av lättmetall, brottgräns 2.520 kg., lätt och rostfri. Monteringshylsor för brandslangar, vulkaniseringsapparater samt all övrig brandmateriel med kort leveranstid.

Brissmans Brandredskap, Halmstad

Telefon 3333

**Knappar, Möss- och
Medlemsmärken**

för Svenska Brandkårernas Riksförbund

C. C. Sporrong & Co.

Kungsgatan 17, Stockholm 7

Telefon 22 56 60

Meddelande från Svenska Verkstadsindustrins Standardcentral SMS

Brandskyddsmateriel

Standardisering av pytspumpar

SMS-reg. 79.00

DK 614.846.1:355.588

Under det senaste världskriget har tydligt framgått värdet av en enkel och lätthanterlig brandsläckningsanordning. Vad man härvid närmast tänker på är en putspump, som kan finnas tillgänglig i såväl bostadsfastigheter som fabriker. Denna kan även av ovan personal snabbt sättas in för att bekämpa mindre brandhärdar. Pytspumpar har konstruerats på vitt skilda sätt. En typ av dessa pumpar är helt förhärskande här i Sverige inom brandskyddet och har funnits i samma utförande under mycket lång tid. Även om i de flesta fall konstruktionen sålunda i princip är densamma, har detta inte kunnat hindra, att ett stort antal typer med varierande prestanda och av olika utförande kommit fram. Packningar m. m. har ofta varit av undermålig kvalitet, vilket medfört, att pumpar efter endast kort tids förvaring icke fungerat. Då man betänker betydelsen av att mycket snabbt kunna ingripa mot branden, förstår man, att ett redskap i detta fall även efter lång tids förvaring utan tillsyn måste kunna fungera tillfredsställande redan vid första pumpningen. Det har ansetts önskvärt, att en standard utarbetas för att man skall få garantier för att pumparna utföres på lämpligt sätt.

SMS' specialkommitté Brandskyddsmateriel, som har ärendet om hand, har inom sig tillsatt ett arbetsutskott, som under flera år mycket ingående bearbetat ärendet.

Förberedande undersökningar

Utskottet har som första uppgift koncentrerat sig på att bestämma den storlek på putspumpar som för ifrågavarande ändamål är mest lämplig. För att komma därefter har det visat sig nödvändigt att utföra provningar med ett antal pumpar för att få underlag för att bestämma i första hand munstycksstryck och vattenmängd.

För provning tog man ut ett antal nu förekommande pumpar av olika fabrikat och storlek. Dessa pumpar, s. k. dubbelverkande pytspumpar, är utformade i princip som en kolvpump med upp- och nedåtgående pumpningsrörelse och med pumpstängens utnyttjad som luftklocka för att erhålla en jämn stråle.

Provningarna som utfördes av Statens Provningsanstalt omfattade:

- a) Bestämning av pumparnas vattenmängd per dubbelslag.
- b) Beräkning av munstycksstryck och nettoeffekt vid olika vattenmängd och munstycksdiametrarna 3, 4 och 5 mm.
- c) Beräkning av nettoeffekt vid vattenmängderna 10

20, 30 och 40 liter/min. och munstycksstrycken 1, 2 och 3 kg/cm².

- d) Jämförelse av pumparna med avseende på slagtal och kraft på handtaget vid en nettoeffekt av 6 kgm/sek. och munstycksstrycken 1, 2 och 3 kg/cm².

(Resultaten av provningarna har av Provningsanstalten sammanfattats i intyg nr 23238, 18 oktober 1948.)

Nettoeffekten 6 kgm/sek. hade erhållits som resultat av provning av större handdrivna pumpar s. k. blockpumpar, som ett värde på vad en person normalt kan prestera.

Av resultaten av provningarna erhöles följande riktvärden: Slagtalet bör ligga omkring 60 dubbelslag/minut, kraften för att dra upp pumpstängens bör ej överstiga 7,5 kg. och kraften för att trycka ned pumpstängens bör ej överstiga 15 kg. Munstycksstrycket bör med hänsyn till den begränsade effekten ligga omkring 2 kg/cm².

Med ledning härav lät utskottet tillverka en provpump. Denna erhöles följande data:

Slaglängd 42 cm. Slagvolym 0,286 liter/dubbelslag. Pumprörets innerdiameter 29,5 mm. Pumpstängens ytterdiameter 25,4 mm.

Vid 2 kg/cm² munstycksstryck och 6 kgm/sek. nettoeffekt erhöles med denna pump 18 l/min. vid 63 dubbelslag/minut. Krafterna var vid uppdragning av pumpstängens 4,2 och vid nedtryckning 9,4 kg.

Av de pumpar som fanns tillgängliga visade sig denna lättast att pumpa med vid nettoeffekten 6 kgm/sek. Särskilt var förhållandet mellan krafterna vid uppdragning respektive nedtryckning av pumpstängens fördelaktiga ur pumpnings synpunkt.

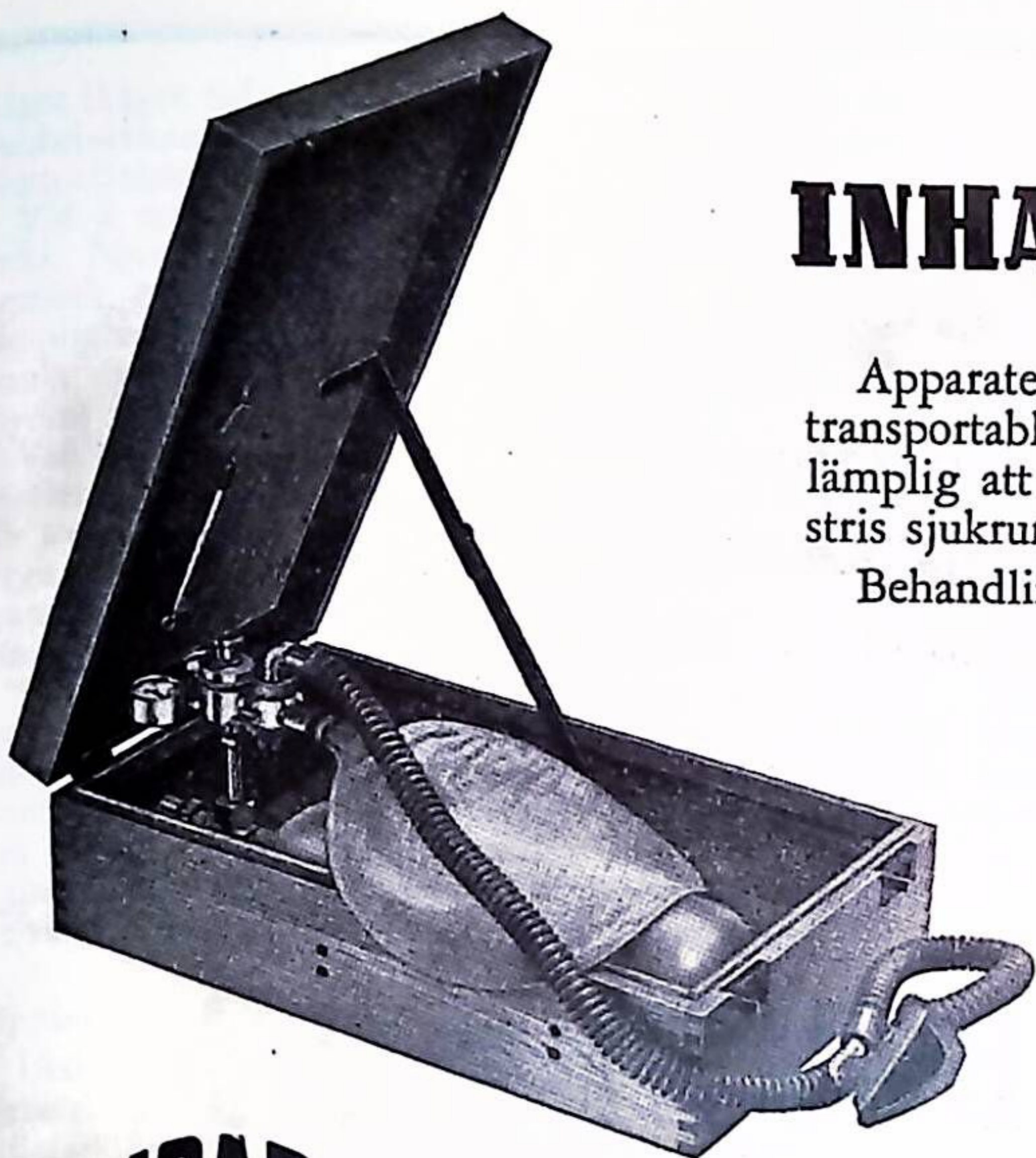
Jämförelse mellan dubbelverkande och enkelverkande pytspump

Utskottet konstaterade, att det ur pumpnings synpunkt är önskvärt att uppdragningskrafterna väljes så små som möjligt. Särskilt då kvinnor utför pumparbetet, konstaterar man vikten av att huvudsakliga arbetet kan utföras vid nedtryckningen, där kroppstyngden kan aktivt medverka. Dessa förhållanden föranledde utskottet att låta tillverka en s. k. enkelverkande pump, där kraften för uppdragning praktiskt taget är lika med noll. Denna pump dimensionerades så, att den gav samma vattenmängd som den ovan nämnda dubbelverkande pumpen. Ett antal män och kvinnor av olika åldrar och med skilda yrken fick under enahanda villkor pumpa med de bägge pumparna.

Pumpningarna utfördes dels med 3,3 och dels med 4 mm munstycke. Den tid under vilken personerna orkade pumpa med de bägge pumparna vid 2 och 3 kg/cm² munstycksstryck uppmättes.

Av resultaten framgick att vid munstycke med 3,3 mm diameter orkade personerna pumpa under

INHALATIONS-*apparat*

Apparaten är av Drägers kända tillverkning. Den transportabla typen i förvaringskoffert av ek är särskilt lämplig att ingå i ambulansutrustning eller i en industris sjukrumsutrustning.

Behandling eller återupplivning av gasskadade, rökförgiftade, drunknade etc. sker snabbast och mest effektivt med syrgas ev. i kombination med kolsyretillsats.

Utförlig beskrivning på de olika apparaterna erhåller Ni, då Ni begär vårt specialprospekt.

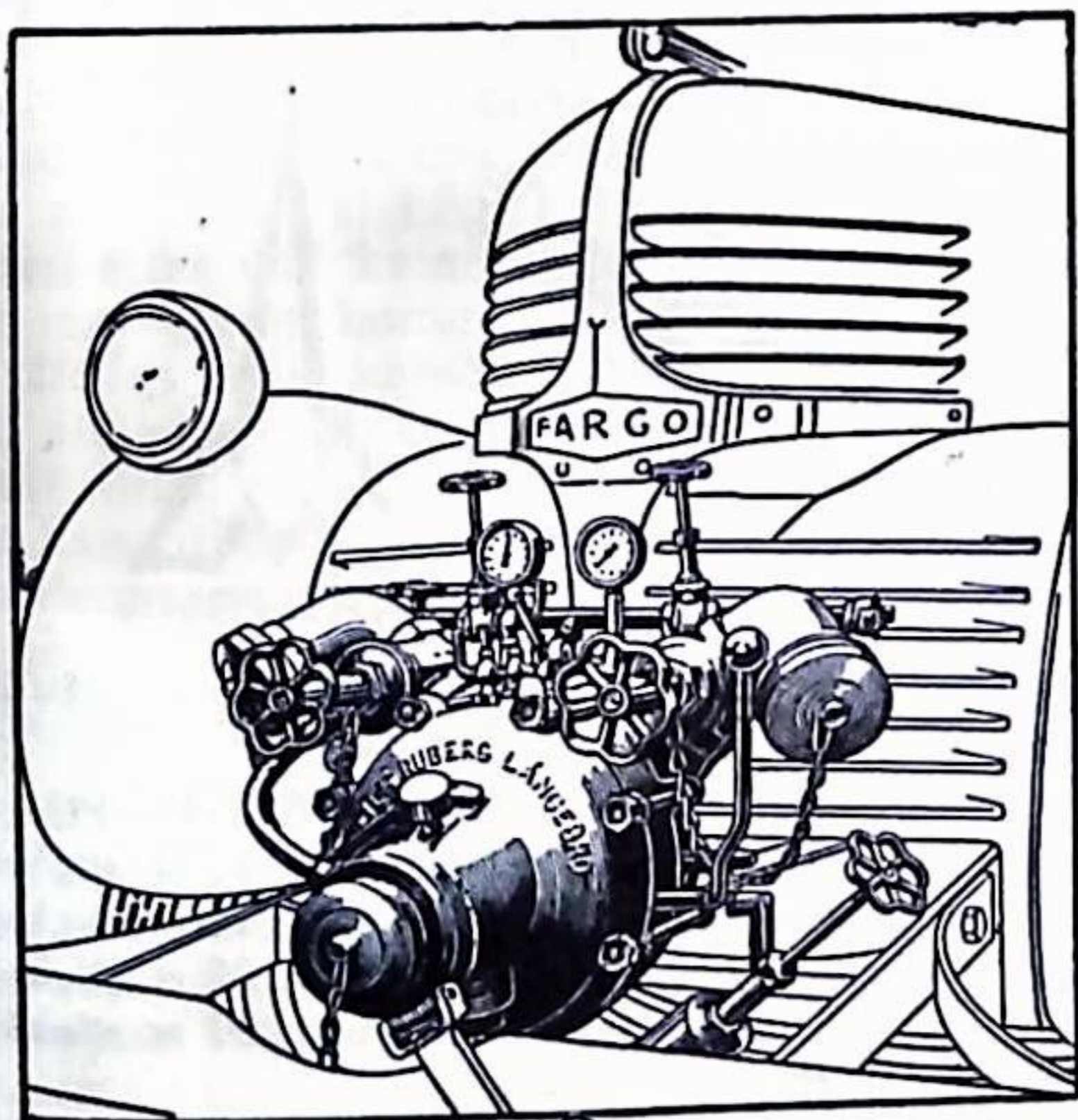
Komplettera Er utrustning för att kunna ge största möjliga hjälp, när det behövs.

BICAPA
STOCKHOLM

BIRGER CARLSON & Co AB

Kaptensgatan 6 • Telefon (växel): lokalsamtal 67 91 30
STOCKHOLM Ö rikssamtal 62 49 56, 62 49 92

FRONTPUMPAR

för upp till 2000 m/lit.
vid 9 kg/cm²

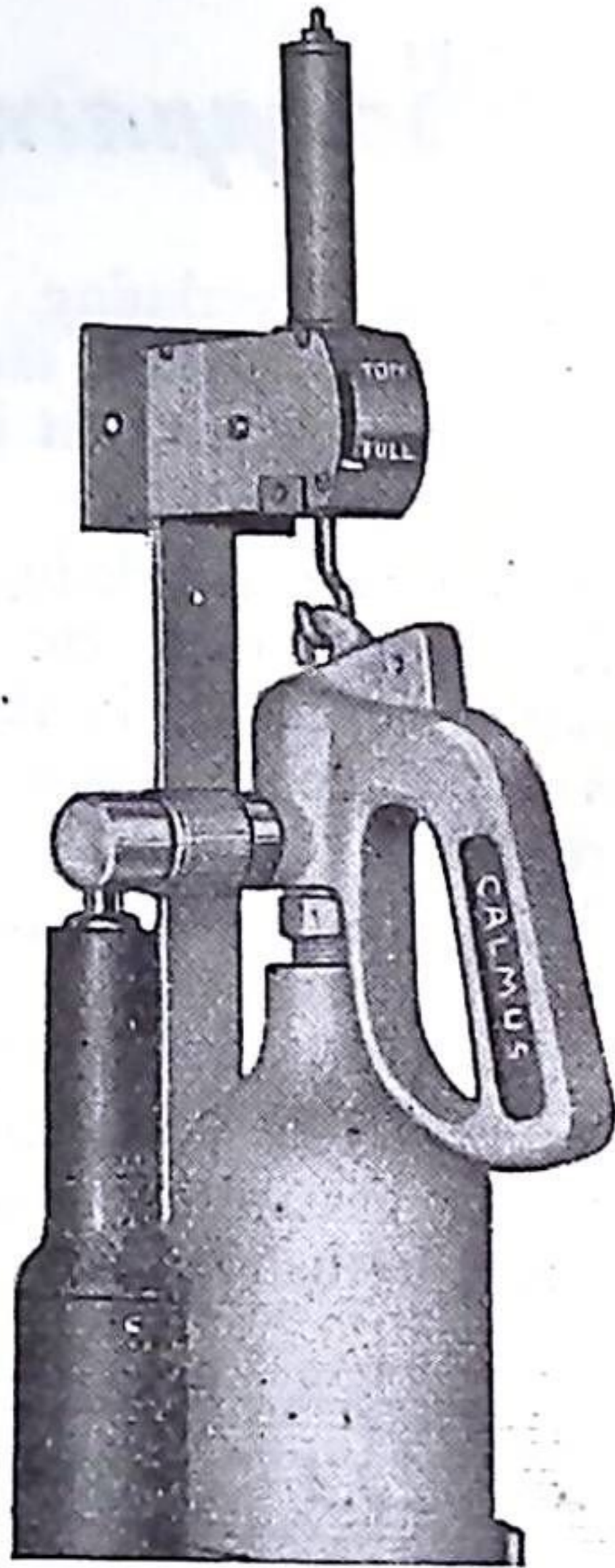
Med avgasevakuering,
oljekylning och synkr.
koppling till motorn.

Kort leveranstid.

Wilh. Rubergs Fabriks-Aktiebolag

L A N G E B R O

Tel. Kristianstad 101 74 och 101 78

Vågen vakar

Tack vare CALMUS Automatiska viktkontroll har Ni varje ögonblick ständig, effektiv och bekväm kontroll av Edra kolsyresnöapparater.

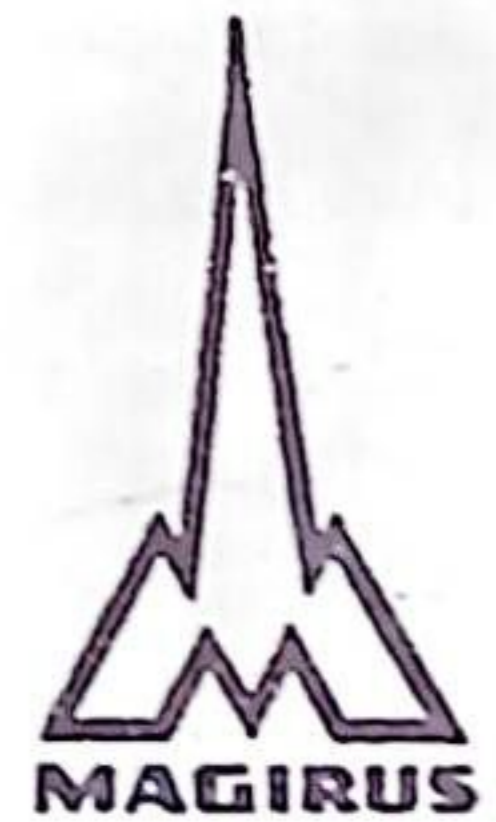
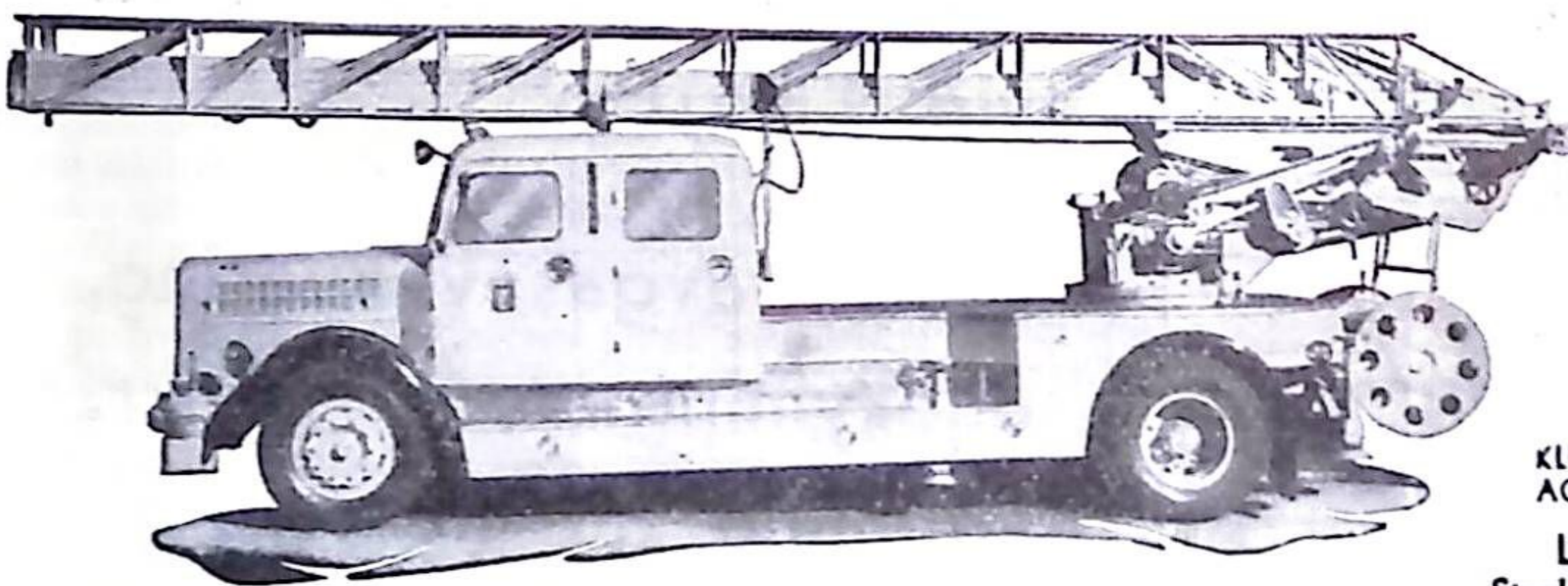
...ännu en orsak att anlita

AB CALMUS

Eriksbergsgatan 38, Stockholm

Tel. 20 10 21, 20 10 32

V Ä R L D S M Ä R K E T
M A G I R U S M A S K I N
S T E G A R

KLOCKNER - HUMBOLDT - DEUTZ
AG WERK ULM ULM - DONAU

LEVERANSER 1949-1951

Stockholm: 3 st. 30 m. stighöjd
Göteborg: 1 st. 26 m. stighöjd
Malmö: 1 st. 30 m. stighöjd
Norrköping: 1 st. 30 m. stighöjd
Solna-
Sundbyberg: 1 st. 25 m. stighöjd
Karlstad: 1 st. 30 m. stighöjd
Trollhättan: 1 st. 25 m. stighöjd
Österaund: 1 st. 26 m. stighöjd
Sandviken: 1 st. 25 m. stighöjd

EN AV STOCKHOLMS BRANDKÄRS NYA 'MAGIRUSSTEGAR' PÅ SCANIA-VABIS CHASSI

L U C E M A A B

GENERALREPRESENTANT FÖR SVERIGE

NYBROKAJEN 7 - STOCKHOLM - TELEFON 2100 38, 2109 26

något längre tid med den enkelverkande än med den dubbelverkande pumpen vid bägge munstyckstrycken. Nettoeffekterna var 3 och 6 kgm/sek.

Vid 4 mm munstycke blev förhållandet det motsatta. Nettoeffekterna blev i dessa fall 4,7 och 9 kgm/sek. Någon större skillnad ifråga om pumparnas lämplighet kunde dock ej konstateras med utgångspunkt från att tiden för pumparbetet i praktiken mycket sällan överstiger 2 till 3 minuter.

Vid 3 kg/cm² munstyckstryck visade det sig, att krafterna på handtaget för bägge pumparna blir alltför stora. Detta bekräftade, att munstyckstrycket bör ligga omkring 2 kg/cm² i enlighet med vad som framkom redan vid de förberedande undersökningarna.

Slutligen erhöles ur resultaten även uppgift på storleken av den nettoeffekt som i detta fall är den lämpliga. Utskottet utgick ifrån den ovan angivna pumpningstiden 2—3 minuter. Nettoeffekten kan, om pumparbetet utföres av män, hållas omkring 6 kgm/sek. Om kvinnor utför arbetet, erhöles som medelvärde en nettoeffekt av ungefär 4 kgm/sek.

Uppläggning av standard

Utskottet fann med ledning av ovanstående, att flera skilda pumptyper bör kunna ifrågakomma, och att standarden därför borde innehålla allmänna fordringar, som kunde läggas till grund för konstruktion av pumpar av helt olika utförande. Då man emellertid är angelägen om att bestämma vissa detaljmått för den nu mest använda s. k. dubbelverkande pumpen, vilket ej är möjligt för okända typer, beslöt kommittén att dels utarbete generella fordringar för pytpumpar av den storleksordning som det här är fråga om och dels att tillämpa dessa data i en detaljstandard för dubbelverkande pytpumpar.

Allmänna fordringar

Vid de förberedande undersökningarna hade man utgått ifrån att nettoeffekten kan väljas lika med 6 kgm/sek. Vid de jämförande provningarna av de dubbelverkande och enkelverkande pumparna konstaterade dock utskottet, som framförts ovan, att denna effekt är väl hög. I detta fall bör man rätta effekten efter vad kvinnor kan prestera, när det är dessa som oftast kommer att använda dessa pumpar, således ca 4 kgm/sek. Man konstaterade dessutom, att vattentillgången ofta kan vara begränsad och att man med alltför stor vattenavgivelse per minut kan riskera, att vattenförrådet snabbt tömmer, innan den ovane hunnit inrikta strålen på ett effektivt bekämpande av brandhärden. Som framgår av fortsättningen, kom man med ledning av tillgängliga standarddimensioner för rör fram till, att den teoretiska vattenmängden blir lika med 12,8 lit/min. Med det förut angivna munstyckstrycket 2 kg/cm² blir härvid nettoeffekten 4,34 kgm/sek.

Som allmänna riktlinjer vid dimensionering av pytpumpar föreslår utskottet, att följande värden fastställles:

Munstyckstryck 2 kg/cm². Vattenmängd 11 l/min. Tillförd effekt max. 5,5 kgm/sek.

Vid lämpligt format munstycke erhöles ovanstående vattenmängd vid 3,5 mm munstycksdiameter.

Vid bestämning av vattenmängden 11 l/min, har

man utgått ifrån, att pumpens verkningsgrad är minst 85 %.

Skillnaden mellan tillförd effekt och nettoeffekten 4,34 kgm/sek. utgör ett max.-mått på de förluster beroende på friktioner mellan packningar och rör m. m. som kan tillåtas.

Till ledning vid dimensionering av enkelverkande eller dubbelverkande pytpumpar föreslår utskottet, att utöver ovanstående ytterligare några fordringar anges.

Beroende på att slaglängden varierar efter den pumpandes längd måste pumpen konstrueras så, att slagtalet ej blir onormalt litet respektive stort beroende på variationerna i slaglängden. Som ungefärliga gränsvärden för slaglängden har man kunnat fastställa längderna 30 och 40 cm. Av tillgängliga standarddimensioner för rör finner man, att för dubbelverkande pumpar endast rör med 26 mm innerdiameter kan ifrågakomma. Grövre rör fordrar för stora krafter på handtaget, medan klenare rör medför att den invändiga pumpstängen blir för liten för att tjäna som utjämning av strålen. Med rör med innerdiameter 26 mm erhöles emellertid lämpliga värden på slagtalet för bägge gränsvärdena för slaglängden. Vid 60 dubbelslag per minut och 40 cm slaglängd erhöles sålunda 12,8 liter vatten per minut. Vid undre gränsvärdet 30 cm för slaglängden erhöles samma vattenmängd vid 80 dubbelslag per minut. Som synes kommer slagtalet att ligga över medeltalet 60 som erhöles med utgångspunkt från den högre nettoeffekten 6 kgm/sek. Det högre slagtalet 80 är dock godtagbart, särskilt med tanke på att krafterna på handtaget är betydligt mindre än vid nettoeffekten 6 kgm/sek.

Erfarenheten visar dessutom, att personer vid släckning av en brand kommer i en något uppjagad sinnesstämning och därvid automatiskt strävar efter att uppnå stor pumphastighet. Slagtal över 100 är sålunda ej ovanliga.

För pytpumpar med upp- och nedåtgående pumpningsrörelse föreslår man på basis av ovanstående, att följande data bestämmes:

Lyfthöjd min. 420 mm. Uppdragningskraft max. 5 kg. Nedtryckningskraft max. 8 kg. Pumphöjd vid uppdragen pumpstäng max. 1100 mm.

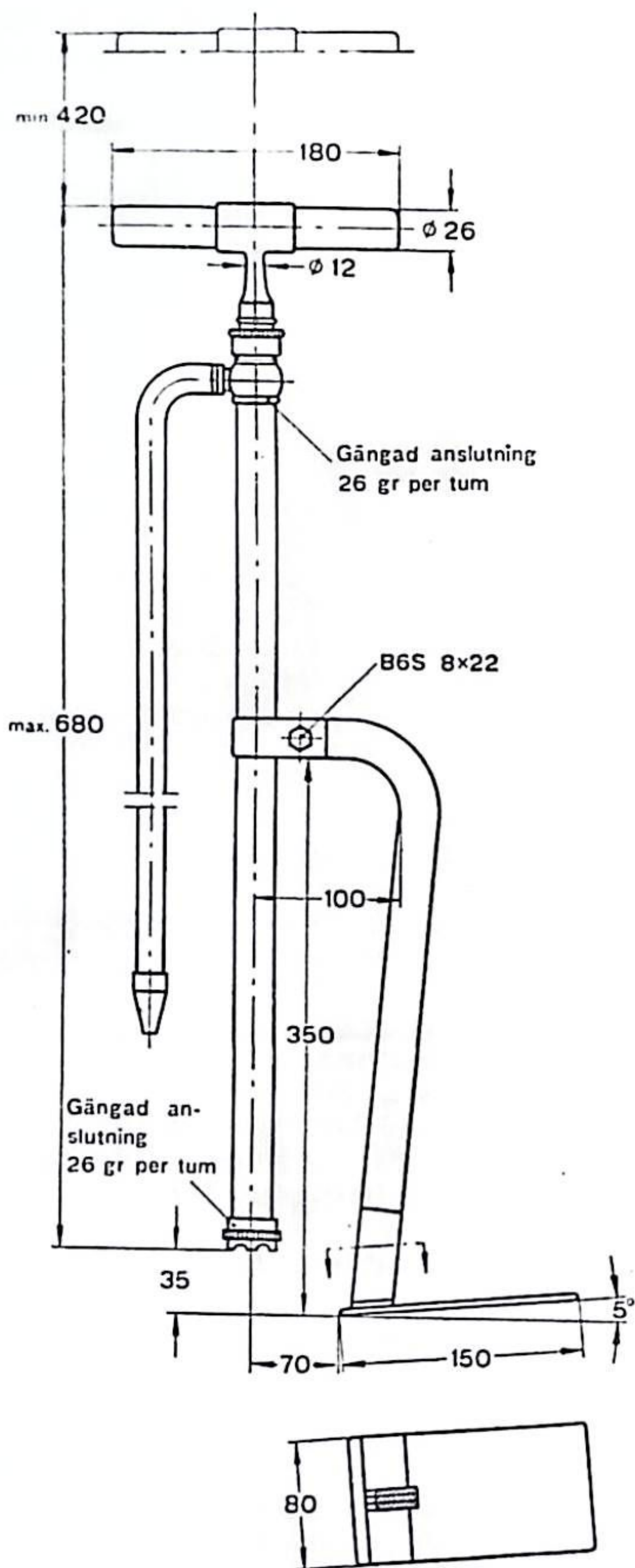
Max.-värdena för krafterna på handtaget har valts med ledning av max. tillförd effekt. De är som synes betydligt mindre än vad som i inledningen angavs som ytterlighetsvärden.

Dubbelverkande pytpump

För att få garantier för ett gott utförande av den allmänt förekommande dubbelverkande typen har utskottet med tillämpning av de allmänna fordringarna utarbetat förslag till standard för rördimensioner, handtag, fotplatta m. m., se figurerna 1—3.

Som framgår av förslagen har utskottet icke angivit ett visst packningsutförande vid överstycket utan lämnar detta åt fabrikantens avgörande. Till ledning har endast visats ett par exempel på utförande. Packningens funktion är att täta omkring pumpstängen, men därvid får ej friktionen mellan packning och pumpstäng bli orimligt stor samtidigt som vattenläckaget måste hållas inom bestämda gränser. Största tillåtna friktion bestämmes av skillnaden mellan tillförd effekt och nettoeffekt. Beträffande

Dubbelverkande pytpump

Figur 1.

Pumpen levereras normalt med 5 m gummislang med $\frac{1}{2}$ " invändig diameter, försedd med 3,5 mm munstycke.

Material

Skaft: Trä, fernissat eller likvärdigt material.

Packning vid överstycke: Gummi med god åldringsbeständighet eller likvärdigt material.

Packning vid pumpstångens nedre del: Talgad filt eller likvärdigt material.

Ventilkulor: Bly med 4 % antimon eller mässing eller likvärdigt material med minst samma vikt för mässingkulan.

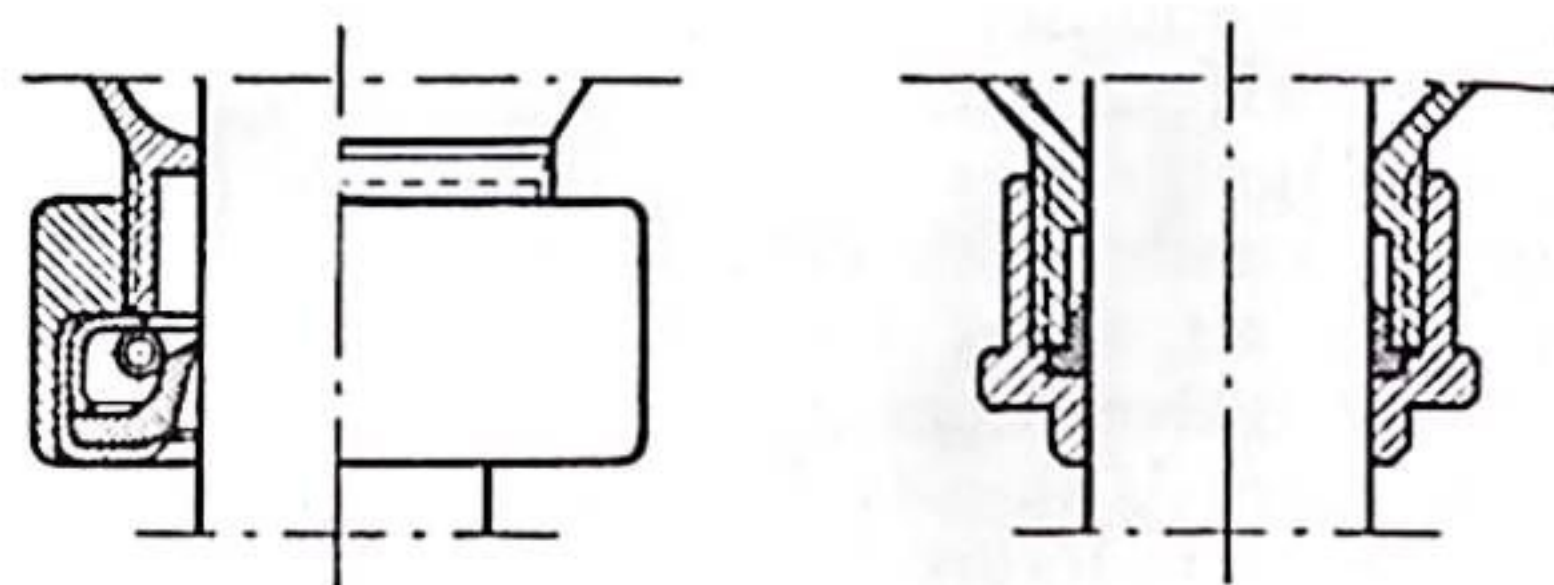
Fotplatta och arm till denna: Stål, målat.

Övriga delar: Mässing eller likvärdigt material med brottgräns minst 15 kg/mm².

Ej angivna mått liksom enskildheter i det konstruktiva utförandet varom särskilda bestämmelser saknas lämnas åt fabrikanternas avgörande.

Packning vid överstycke

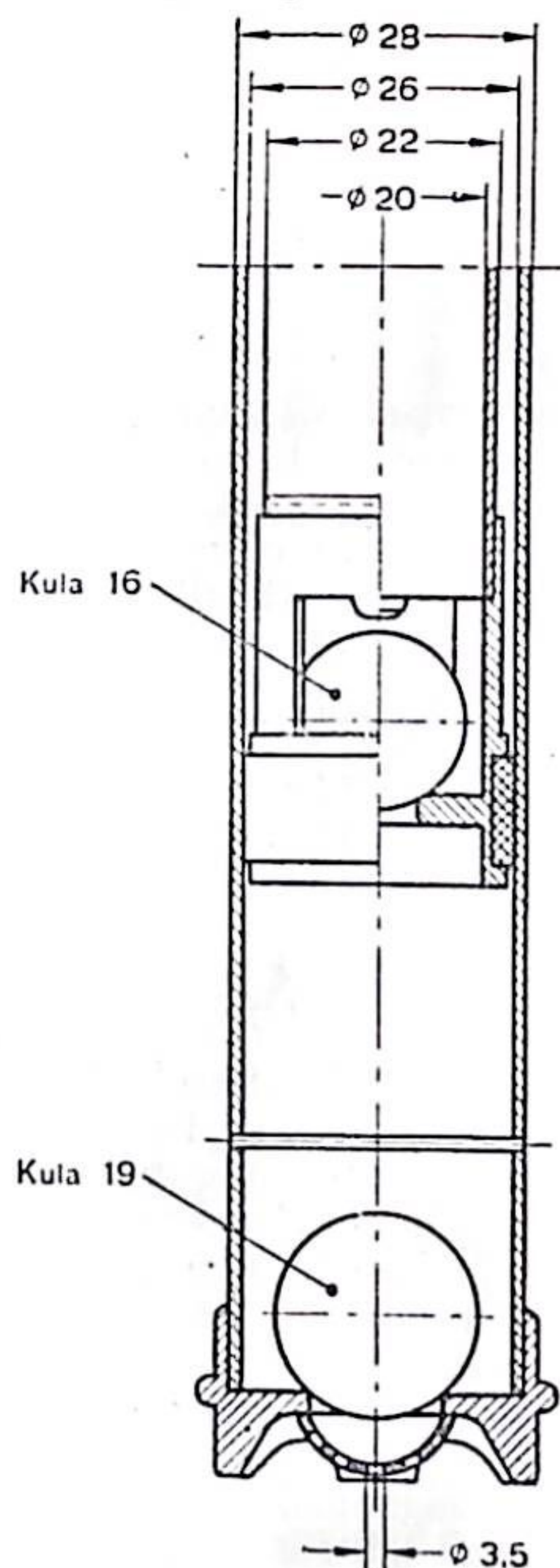
Exempel på utförande.

Figur 2.

Detalj av nederdel av pump

med ventiler och packning vid pumpstångens nederände.

Total hålarea min. 1,5 cm².

Figur 3.

läckaget får detta ej vara så stort, att mer vatten läcker ut än det, vilket som en hinna täcker den upplyftade pumpstången. Något vattenstänk får ej uppstå omkring packningen. Undersökningar för att få fram metod för bestämning av vattenläckage pågår.

Material

I noter under figurerna har slutligen angivits uppgifter om material. Beträffande slang kommer ma-

terial och övriga bestämmelser för denna att införas på ett särskilt standardblad.

Med anledning av ovanstående anhåller utskottet om svar på följande frågor:

1. Anser Ni det lämpligt såsom föreslagits, att standarden dels omfattar allmänna fordringar för pytspumpar och dels detaljmått för den dubbelverkande pumpen?
2. Godkänner Ni de föreslagna värdena på munstycktryck och vattenmängd?
3. Godkänner Ni de föreslagna värdena på lyfthöjd, pumphöjd och krafter på handtaget för dubbelverkande pytspumpar?
4. Anser Ni att 3,5 mm munstycke ger en lämplig vattenstråle?
5. Anser Ni att ett visst packningsutförande bör anges i standarden?
6. Anser Ni att dimensioner bör anges för armen till fotplattan?
7. Godkänner Ni förslagen till standard enligt figurerna 1—3 i övrigt?
8. Vilka bestämmelser anser Ni bör anges i en standard för slang?
9. Har Ni i övrigt något att erinra?

Svar torde godhetsfullt avgivas senast den 1 aug. 1952 till Svenska Verkstadsindustrins Standardcentral, SMS, Stockholm 16.

Notiser

Årsmöten.

30/8 Värmlands läns Brandkårsförbund i Karlstad.

12—13/9 Örebro läns Brandkårsförbund i Askersund.

10—11/10 Gävleborgs läns Brandkårsförbund i Hudiksvall.

Bemärkelsedagar

60 år.

9/8 Holm, C., Brandchef, Sollentuna.

50 år.

26/7 Winberg, H., v. Brandchef, Mölnlycke.

40 år.

15/8 Grims, R., Brandchef, Piteå.

31/8 Samuelsson, A., Brandchef, Solna.

Kungl. civilförsvarsstyrelsen

ledigförklarar härmed en arvodestjänst (byråinspektör) med arvode motsvarande lönegraden Cg 31 (f. n. 1.832 kr./mån.). Tillträde snarast möjligt.

Kompetensfordringar: Brandchefskurs kat. I vid statens brandskola. God kännedom om såväl civilförsvaret, särskilt brandtjänsten, som brandförsvaret. Sökande med teknisk utbildning äger företräde.

Arbetsuppgifter: Att närmast under riksbrandinspektören leda verksamheten å civilförsvarsstyrelsens brandtekniska avdelning.

Till Kungl. civilförsvarsstyrelsen ställd ansökan, åtföljd av meritförteckning och de övriga handlingar, som sökanden önskar åberopa, skall vara inkommen till civilförsvarsstyrelsen, box 7097, Stockholm 7, senast den 11 augusti 1952.

Närmare upplysningar om befattningen kunna erhållas genom riksbrandinspektören, tel. 20 25 95.

Kungl. civilförsvarsstyrelsen

ledigförklarar härmed en befattning såsom tillfällig sakkunnig med arvode motsvarande lönegraden Cg 21 (f. n. 1.097 kr./mån.). Tillträde den 1 september 1952.

Kompetensfordringar: Brandchefskurs kat. I vid statens brandskola.

Arbetsuppgifter: Att biträda riksbrandinspektören vid utredning om anskaffning av brandmateriel för civilförsvarets behov, materiel- och leveranskontroll m. m.

Till Kungl. civilförsvarsstyrelsen ställd ansökan, åtföljd av meritförteckning och de övriga handlingar, som sökanden önskar åberopa, skall vara inkommen till civilförsvarsstyrelsen, box 7097, Stockholm 7, senast den 11 augusti 1952.

Närmare upplysningar om befattningen kunna erhållas genom riksbrandinspektören, tel. 20 25 95.

Befattningen såsom **vice Brandchef**

i Borlänge stad kungöres härigenom till ansökan ledig att tillträdas om möjligt den 10 sept 1952.

Kompetensvillkor: Brandchefskurs kat. I.

Befattningen är placerad i lönegrad 20 tjänstereglementets löneplan. Ortsgrupp 3. Beklädnadsersättning utgår med f. n. 576: — kr. per år. Sökande, som för löneklassuppflyttning önskar tillgodoräkna sig viss tjänstetid skall i ansökan ange detta. Blivande befattningshavare är skyldig att av staden förhyra bostad inom brandstationen om 2 rum, kök och badrum, för vilken f. n. erlägges en årlig hyra av 600: — kr.

Ansökan åtföljd av bestyrkt tjänste- och meritförteckning och de övriga handlingar, som sökande önskar åberopa, skall, ställd till brandstyrelsen, vara inkommen till brandchefen senast den 19 juli 1952. Sökande är skyldig att efter anmodan avlämna läkarebetyg enligt fastställt formulär.

Borlänge den 10 juni 1952.

Brandstyrelsen.

Vice Brandchefsbefattningen

vid Solna-Sundbybergs brandkår kungöres härmed till ansökan ledig.

För att kunna antagas till befattningen skall sökanden hava genomgått brandchefskurs kat. I vid Statens brandskola.

Befattningen är placerad i lönegrad 23, men kommer blivande befattningshavare under förutsättning av direktionens godkännande att från och med tillträdesdagen få räkna sig tillgodo den lönegrad, som kan överenskommas vid förestående centrala förhandlingar. Beklädnadsersättning utgår med 528 kronor per år. Pensionsavgifterna för pensionering i S. K. P. betalas av brandförsvarsförbundet. Sökande, som för löneklassuppflyttning önskar tillgodoräkna sig tjänstetid eller tjänstgöring i annan än brandförsvarsförbundets tjänst skall meddela detta i ansökan. Befattningshavare är skyldig bebo anvisad tjänstebostad och härför erlagga föreskriven hyra.

Till direktionen för Solna-Sundbybergs brandförsvarsförbund ställd ansökan åtföljd av åldersbetyg, styrkt meritförteckning och de övriga handlingar sökanden önskar åberopa, samt på begäran läkarintyg skall vara brandchefen tillhanda senast den 15/8 1952.

Ytterligare upplysningar lämnas av brandchefen, telefon: Stockholm 27 27 00.

Solna den 7 juli 1952.

ARBETSUTSKOTTET.

Befattningen som

vice Brandchef tillika Brandmästare

vid Trelleborgs brandkår förklaras härmed till ansökan ledig.

Kompetensfordran: brandchefskurs kat. I. Lön enligt lönegrad 20, Ortsgrupp III samt fri beklädnad.

Ansökan ställd till Brandstyrelsen i Trelleborg skall vara inkommen till brandchefen senast den 1 augusti 1952.

Brandstyrelsen.

Befattningen som

vice Brandchef

vid borgarbrandkåren i Sölvesborgs stad (ej heltidsanställd) är till ansökan ledig.

Sökande torde med uppgift om meriter m. m. insända sina ansökningar till Sölvesborgs stads Brandstyrelse, adr.: Drätselkammaren, Sölvesborg, före den 28 juli 1952.

Brandstyrelsen.

B R A N D H J Ä L M A R

av stål

Svart- eller vitlackerade med polerad lättmetallskam och extra prima skinninredning.

Alla hjälmar försedda med hållare för nackskydd.

Snabbinställning av hakrem.

Leverans sker omgående.

Rekvirera provhjälm.

MOLIN & WESTBERG

Mäster Johansgatan 5

MALMÖ

Tel. 388 40, 759 12

Specialfirma i brandredskap